

HELYETTES VIKING

a lángoló viking
magyar hangja lehettem
de a dohos pincében
nem gyűjtötták fel
a temetési hajót
igaz nem is temettek senkit
így hát a rabszolgát sem
ura mellé

nem bocsátották vízre a hajót
bár az is igaz hogy a víz
csak a vascsőben csörgedezett
fejünk fölött a lakók
(nem tudom vikingek-e)
anyagcsere termékei muzsikáltak
meggyújtottam egy cigarettát
és örültem

hogy legalább helyettes viking
legalább vikinghelyettes lehettem

ITT MÁR VALAHA JÁRTAM SZERELEM

KOLLÁZS FILIP TAMÁS VERSEIBŐL

a szerelmesleveleket elszállítják
egy nem létező fa alá temetik
most pedig átkel a fürdővároson a bűvár
felszínre hozza az összeset
itt már valaha jártam versbeszéd

a lakat a legszebb szerelmes beszéd
versbe szédül egy egynyári regény
a tudat mélygarázsában a fogolycsere elmarad
jártam már itt foglyodként szerelem

a színek ura a sínek ura is egyben
kórházlátogatással telnek munkanapjai
jó lenne egyszer tényleg élni
és veszteg maradni
egy nem létező fa alatt
hogyan jusson elég idő a spirálfüzetre
árnyékok fényében könnyörtelenül
távolodik a jelen közeledőedénye
itt már valaha jártam szerelem

lassan összeáll ez a szerelmes verstöredék
a törékeny levegő széttárja kezét
a szerelmesleveleket lelakatolták
a szerelemlakatokat a hídról levágták
szimfonikus költeménnyé szelídülnek szakadásaim
jó lenne egyszer beleszédülni a versbe
egy nem létező szerelem idején
a toronyból jövet
szerettem itt már valaha a várakozást

szerettem elüldögélni hosszasan
a nem létező vasúti hídon
a fa alatt

A LEPKE RÁSZÁLLT

egy admirális lepke rászállt
rá bizony
egy lapos szürke sírkőre
amelyet narancsszínű
és szürkészöld zuzmók borítottak

egy admirális sírköve volt

*

két admirális lepke rászállt
egy admirális mohos sírkövére
párzás céljából
az ivartalanított
kóbor állatok virágvasárnapján

IDŐM FÖLÖTT

SZÜGYI ZOLTÁN NYOMÁN

időm fölött a múlt
Kazany kazánjait hűti
anyácska
hajójegyem érvényes
lehet a tengerig
nem vagyok kapzsi
de a tenger Kaszpi
fölöttem Nyizsnij Novgorod
alattam Uljanovszk Szamara
anyácska
jön értem a fekete Volga

LELKEMBE VÉSŐDÖTT ÖRÖKRE

örökre lelkembe vésődött
a kalapács
gyönyörű fájdalmamat
megkönnyeztem

átéltem hogy bizony nem könnyű
a nehézség
meg hát meghalni sem
borzongtam (boroztam)
gyönyörű szóhasználatomtól
mármint attól hogy hallgattam épp
reszketett kezemben a pohár
a meghatottságtól

olyan szép volt
az a gyönyörű vers hogy nagyon
átéltem megrázó (megrázott)
borospoharamat
(egy kevés sajnos ki is lötytyent)
örökre lelkembe kalapálódott
a véső
korán van de már késő
dicsérő szavaimat megkönnyezni
mert nehéz élethelyzet a halál
felkavar beleremegek
főleg a kezem

elkezdődik amikor végre vége
már nem 220 de mégis megráz
magamnak megköszönöm
könnyed könnyeimet
hisz olyan szép
annyira gyönyörű
ez a végső véső
és a legvégső kalapács
ez a légből kapott
légkalapács
halálos léthelyzet az élet
fogadás középről

jöjj hát balítélet